

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τοὺς ἐν ταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12. Εξαμηνία » » 6: Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία δρ. 14. Εξαμηνία » » 7. Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησία φράγ. 15. Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

« Δεῦ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβαίνων τινες αὐτοὺς ἢ γεωχμεῖν ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῖσθαι. » (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 40 στίχ. δρ. 4. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν στίχον Δσπ. 20. Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμένα καὶ μηδαμῶς καταπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς. Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον λεπτ. 40.

Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω προφητείαν φίλου τινος τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τοῦ καθ' ἡμᾶς Νομοῦ, εὐχόμενοι νὰ ἐπαληθεύσῃ αὕτη κατὰ τὴν τρίτην προθεσίαν, ἀφοῦ ἀντιπαρῆλθον αἱ δύο πρῶται χωρὶς αἱ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος Ὑπουργείου προρρήσεις του νὰ πραγματοποιηθῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπόσχεται ἡμῖν τὸν πορισμὸν καὶ ἐτέρας δημοσιογραφικῆς ὕλης, συνιστῶμεν αὐτῷ μείζονα ἐκτίμησιν τῶν ὦν παραλληλίζει προσώπων, καθόσον φρονούμεν ὅτι τὰ μέγιστα ἀδικεῖ τὴν Γραφὴν παραβάλλων ἓνα Γίγαντα, οἷος ἦν ὁ Βαλτάσαρ, πρὸς ἓνα Βάτραχον, οἷος ὁ κ. Βούλγαρης· ὃ συγγνωστὸν ὡς ὑπὸ γήρως ἀγομένῳ καὶ φερομένῳ, ὅποι ἂν ἄγοι αὐτὸν Νικολόπουλος ὁ Γαμβρός, καὶ πᾶσα ἡ τῶν αὐλικῶν καὶ αὐλοκολάκων σπείρα.

Μανῆ, Θεκέλ, Φάρες.

Οὐδεὶς τῶν νουνεχῶν Ἑλλήνων ἐφρόνει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς 9ης Φεβρουαρίου π. ε. ἤθελε διαμείνει κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνην μίαν τετραμηνίαν, καθ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῶν ἠγγόει τὸ βίαιον τοῦ χαρακτήρου τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ μέσα εἰς ἃ ἦτον ἐπόμηνον νὰ καταφύγῃ οὗτος πρὸς πείσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ ἀποκλεισμὸν ἀπὸ πάσης ἐπιτυχίας ἐν ταῖς Βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς, ἅς ἠτοιμάζετο νὰ ἐνεργήσῃ, τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομματάρχων μετὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, ὦν ὁ ἐξουτελισμὸς ὑπῆρξε πάντοτε τὸ μόνον τῆς θερμῆς ἐπιθυμίας του ἀντικείμενον· καὶ δὲν ἐπίστευε, μάλιστα, ὅτι ἡ Βασιλεία ἤθελεν ἀνεχθῆ τοῦ ἀνθρώπου τὰ τολμήματα εἰς τῶν καθεστώτων τὴν ἀνατροπὴν ἀφορῶντα· καὶ ὅμως τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο διαμένει, ἔτους σχεδὸν συμπληρουμένου ἤδη ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ του. Ἴσως οὖν ἐκ τοῦ φαινομένου τούτου, καὶ μάλιστα, μεθ' ὅσα ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις διεδραματίσθησαν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἅπαντα εἰς γνῶσιν τοῦ Βασιλέως ἐλθόντα ὑπὸ τῆς ἀξιοτιμῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου καὶ τῆς δημοσίας φωνῆς τῆς τε πρωτεύουσος καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, ἰσταμένου αὐτοῦ τούτου τοῦ ὑπουργεῖου, πιστεῦει ὁ καθεὶς καὶ ἔργεται συνεπῶς εἰς ἀπελπισίαν περὶ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον τροπῆς τῆς τύχης τοῦ ἔθνους, ὅτι ὁ Βούλγαρης, ὡς ἀπολαύων δῆθεν τῆς βασιλικῆς εὐνοίας καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀνοσιῶν ὁπαδῶν του, θὰ μένῃ ἐνόσφ θέλει, ἢ τοῦλάχιστον, ἐπὶ πολὺ εἰ διάστημα χρόνου Πρωθυπουργὸς ἐν Ἑλλάδι καὶ θὰ κατορθώσῃ ὅσα καὶ μόνον ἐν νῶ καὶ αὐτοῦ τοῦ νωθροτέρου τῶν ἀνθρώπων ἐρχόμενα εἰσὶ φρικαλέα, ὡς ἀνήκεστα δεινὰ τῇ Πατρίδι προμηνύοντα.

Ὅχι, ὦ Ἕλληνες, πρὸς οὐδὲ ἀποτεῖνομαι νῦν ἐκ τῆς ἐρημίας μου προφαινόμενος ὁ παντὸς τῶν ἄλλων ὑμῶν κατώτερος τὰς τε γνώσεις καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν, ἐγὼ, ὅχι λέγω, ἢ σκέψις αὕτη ἢ πολλῶν ἤδη ἐπηρεάζουσα θλιβερώς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, δὲν εἶναι ὀρθή, καὶ δότε μοι ἀκρόασιν μεθ' ὑπομονῆς, σὰς παρακαλῶ θερμῶς, ἵν' ἐξηγηθῶ ὑμῖν τὴν βάσιν τῆς ἐμῆς ἀντιφράσεως. Προβαίνω οὖν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν

ζωὴν ἀνακληθὲν διὰ τῆς θείας δυνάμεως (διότι αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις ἐπεθύμουν τὸν ἀντίον, καὶ πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἀρχοῦμαι νὰ μεταφέρω ἐν ταῦθα ὡς μικρὸν μαρτύριον, τὰς ἐν καιρῷ τῆς Βιενναίας Συνόδου ὑπὸ τοῦ Μεττερνίχου, τοῦ Γραμματέως τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας, τοῦ Νομοῦ τῆς Εὐρώπης, ὡς ὠνόμασεν αὐτὸν ὁ πρῶτος τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν κατὰ τοῦ ὀθωμανοῦ διενεργήσας, ἐμπνεύσει θεία, Πρίγκιψ Ἄλ. Ὑψηλάντης (οὔ ἡ μνήμη αἰωνία) θωπευτικῶς πρὸς αὐτὸν ἀποταθείς ἐκτομισθεῖσας μετὰ στόμφου καὶ πικρίας ἐκφράσεις, τὰς ἐξῆς· « Δὲν δυνάμεθα ν' ἀναστήσωμεν ἐκ τοῦ τάφου νεκρὸν βασιλεῖον. Δὲν ἀρεῖσθε πιστεῦω ὅτι, ἡ Ἑλλάς ἀπέθανεν » (*). Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, λέγω, ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ἀνακληθὲν διὰ τῆς θείας δυνάμεως θὰ μένῃ ἐν αὐτῇ προαγόμενον μέχρι τοῦ ὄρου, ὅν ὁ Θεὸς οἶδε καὶ ἐγεγράφει ἐν ταῖς δέλτοις αὐτοῦ. Πᾶσα ἄρα παντὸς βουλή εἰς βλάβην αὐτοῦ τοῦ ἔθνους τείνουσα, ὡς ἀντικειμένη τῇ θείᾳ ἀποφάσει, δὲν δύναται νὰ περαιωθῇ, πλην εἰμῆ, πρὸς καιρὸν, παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ, διὰ παραπτώματα αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἐπανορθωτικῆς ποινῆς ἄξια. Ἀνοηταίνουσι, ἵνα μή τι ἄλλο εἴπω, οἱ τὴν ἰδέαν ἔχοντες, ὅτι τῶν ἐθνῶν ἡ πρόοδος ἢ ἡ ὀπισθοδρόμησις, ἢ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος, εἶναι ἔργον αὐτόματον, τούτου μὲν ὡς μεγαλεπήθου καὶ δραστηρίου ἀνδρὸς, τούτου δὲ ὡς ἀδρανοῦς καὶ φιλοκάκου. Τῶν ἐθνῶν αἱ τύχαι εἶναι ἔργον ἀναντιρρήτως τῆς θείας Προνοίας, οὐ μόνον κατὰ τοὺς ἔσω, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς θύραθεν ἀληθεῖς σοφοῦς, ὦν εἷς ὁ Κλεάνθης, ὅστις ὡς θεόληπτος ὑμνωδὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς περὶ Θεοῦ ἀπεφθέγγετο.

« Σοὶ δὲ πᾶς, ὅδε κόσμος ἐλισσόμενος περὶ γαῖαν, » Πείθεται ἦκεν ἄγης· καὶ ἐκὼν ὑπὸ σεῖο κρατεῖται. » Οὐδέ τι γίγνεται ἔργον ἐπίχρονι σοῦ δίχα δαίμων! » Οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὔτ' ἐνὶ πόντῳ. »

Εἶναι ἔργον, λέγω, τῆς θείας Προνοίας, ἥτις εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς μεταχειρίζεται μέσα αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τὸν μὲν ἐξ αὐτῶν ἀγαθὸν ὄντα καὶ δραστήριον εἰς τοῦτο τῶν ἐθνῶν προαγωγῆς ἄξιον διὰ τὰς σχετικὰς ἀρετὰς του, τὸν δὲ ἀδρανῆ καὶ φιλόκακον εἰς ἐκεῖνο ἐξ αὐτῶν, ποινῆς διὰ τὰς σχετικὰς κακίας του. Ἐκ τούτου ἄλλα μὲν τῶν ἐθνῶν προάγονται καὶ εὐημεροῦσιν, ἄλλα δὲ, κακοδαίμονοι καὶ ἐπὶ τέλους, εἰς τὰς κακίας των ἐμμένοντα ἀφανίζονται, αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ κρίσις, ἣν δύναται νὰ πορισθῇ ὁ ἐχέφρων τὴν ἱστορίαν πολλῶν ἀρχαίων ἐθνῶν μετ' ἐπιστάσις διερχόμενος ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, τῶν ὁποίων ἀπαντᾷ καὶ ὡς περιηγητῆς πόλεων καὶ φρουρίων ἐπὶ ἐκτάσεως γῆς ἀπεράντου ἐρείπια, μαρτύρια τῆς πάλοι ποτὲ ὑπάρξεως αὐτῶν θλιβερά, καὶ ἐκείνην τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπαρχόντων, ὦν τὰ μὲν, τῆς ἀρετῆς ἐφίμενα, προάγονται καὶ εὐημεροῦσι, τὰ δὲ τῆς κακίας ὀπισθοδρομοῦσιν ἐν ἀδυναμίᾳ κείμενα, ἐκ μὲν τῶν πρώτων παράδειγμα ἔχων τὴν Πρωσσίαν, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων τὴν Γαλλίαν.

(*). Λουΐζα Μυλβάχ. Ἄλ. Ὑψηλάντης, ἐπιτόμιον τῆς Βιενναίας Συνόδου.

Μὴ δὲν ἔχει ἄρα καὶ ἡ Ἑλλάς εἰσέτι ἁμαρτίας; Μὴ δι' αὐτὰς, δὲν εἶναι τιμωρίας, συνετίσεως χάρις, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἄξια; Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἀπὸ τινος καιροῦ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, ὑφ' ὃν ἐπὶ τέσσαρας ὄλους αἰῶνας ἐστέναζεν αὕτη, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, πολλοὶ τῶν λαϊκῶν κλίνουσι μᾶλλον εἰς τὸ ψεῦδος ἢ εἰς τὴν ἀλήθειαν; τὴν μισανθρωπίαν ἢ τὴν φιλανθρωπίαν; ὅτι ἀπὸ τούτων τὰς ψυχὰς ἐξέλιπε σχεδὸν τὸ αἶσθημα τῆς συγγενείας καὶ τῆς φιλοπατρίας, ἅτινα ἐχαρακτήριζον ἰδιαιτέρως τοὺς γονεῖς τῶν; ἀντὶ δὲ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θρησκείας ἡμῶν τῶν τοιούτων αἱ καρδίαι ἠσπᾶσθησαν κενόφωνα ἑτεροδιδασκαλίας κηρύγματα, τὸν ὄντως ὀρθόδοξον χριστιανὸν ἀτιμάζοντα; οὐ μόνον δὲ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ οὕτως ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ τινες ἐκ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, καὶ τινες ἐκ τῶν πολιτικῶν λειτουργῶν, κατὰ μείζονα λόγον, ψευδοστομοῦσι καὶ τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀπαζομένους ἀσπόνδως μισοῦσιν, οἱ μὲν τὰ ἐντάλματα τῆς θρησκείας, ἣς φρουροὶ ἐτέθησαν παρορῶντες, οἱ δὲ τῶν Νόμων τὰς διατάξεις, εἰς ὧν τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρῳσιν ἐκλήθησαν μεθ' ὄρκου παραβαίνοντες, ἀυστόλως φίλων καὶ ἐχθρῶν διάκρισιν ποιούμενοι; Εἰς τοιαύτην δὲ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, κατὰ τὸ πλεῖστον εὐρίσκομένης κατάστασιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τοῦ Θεοῦ νόμον τὸ γράμμα, τίς, σῶας ἔχων τὰς φρένας καὶ τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας ἀληθῆς καὶ ἀνυπόκριτος ὁπαδὸς, εὐρίσκειται μὴ παραδεχόμενος ὅτι ὁ Θεὸς ὠργίσθη κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ἔθνους λέγω τούτου, τοῦ νέου τῆς χάριτος Ἰσραὴλ, ὅπερ ὑπ' αὐτοῦ ἐτέθη μεταξὺ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ὡς πυρὸς τῆς ἠθικῆς θεολογίας; ὠργίσθη λοιπὸν ὁ Θεὸς καὶ ὀργισθεὶς ἐνέπνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀθῶου ἡμῶν Ἀνακτος νὰ καλέσῃ ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεώς του τὸν Δ. Βούλγαρη, τὸν χεῖριστον, ὡς πάντες ἐκ τῶν πρωτέρων οἴδατε, τῶν πολιτευομένων, τὸν ἄλλον Βαλτάσαρον κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἐπὶ συνετισμῷ. Ἄλλ' ἤδη ὅτε τὸ ἔθνος κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος, συνήλθεν εἰς ἑαυτὸ, συναισθανθὲν τὰς παρεκτροπὰς του καὶ αἶρει συνεπῶς τὴν φωνὴν του ἱκετηρίως πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ ἀφέσεώς του, τίς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ εὐσπλαγχνὸς Θεός, ὅστις παιδεύει καὶ πάλιν ἰάται τοὺς λαοὺς, ὡς ὁ φιλόστοργος πατὴρ τὰ τέκνα του, δὲν συνεχώρησεν αὐτὸ, καὶ δὲν θὰ στρέψῃ τὴν ὀργὴν του κατὰ τοῦ φύσει διεστραμμένου τὴν ψυχὴν Βούλγαρη, ὅστις ὠφελούμενος τῆς περιστάσεως, συνέλαβεν ἐν τῇ διανοίᾳ του καὶ ἐπραγματοποίησεν ἐν μέρει, τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δεσμεύσῃ τὸ ἔθνος του ὑπὸ τὸ κράτος τῆς παρανομίας, αἰσθάνεται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις κακοῖς ἀμύθητον χαρὰν, ἐναβρυνόμενος ὡς ὁ δῆμιος ἐπὶ τῇ κατατομίᾳ τοῦ ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ παραδοθέντος δυστυχοῦς ἀτόμου; Ἐγγίζει λοιπὸν, ὦ Ἕλληνες! ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ λάβῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας του ὁ Δ. Βούλγαρης· ἐπὶ τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρίσκονται τὰ πράγματα σήμερον. Ἄλλ' ἵσως τις τὰς ἀφηγήσεις μου ταύτας θεωρήσει ὄνειρον. Καὶ ἐξ ὄνειρου ἔχει τὴν ἀπορ-

ΜΑΝΗ, ΘΕΚΕΛ, ΦΑΡΕΣ,

μήν, όνειρου όμως πραγματοποιησομένου ότι τάχιστα. Ένταύθα παρακαλώ να μοί συγχωρηθή μικρά παρέκβασις, ή εξής·

Κατά τινας, σοφούς έν τώ μεταξύ ήμών κατά τόν αιώνα τούτον καλουμένους, θαύματα δέν γίνονται σήμερα ή ως μή δυνατά, ή ως μή αναγκαία, τδ δέ χείριστον, και τὰ γενόμενα έν άλλοις αιώσι, θεωρούνται ύπ' αυτών άπίστευτα, έπίσης και όνειρα δέν πιστεύονται, δέν θεωρούνται προσοχής ουδεμιάς αξία, δι' ους λόγους αλόγους εκθέτουσιν ούτοι· οί τοιοῦτοί εἰσι βεβαίως, μαθηταί σχολής τής δυτικώτερας Εὐρώπης, έν ή επικρατεί, ή δόξα αυτή και άλλαι τινές έμβρονημένης διανοίας άποκυήματα. Δέν επιχειρῶ να επικρίνω νυν συστηματικῶς τούς τήν τοιαύτην δόξαν έχοντας και να εκθέσω τὰ εξ αυτής προκύπτοντα άτοπα, διότι άλλως θα εξέλθω πολύ τών όρίων του σκοπού μου, υποχρεούντός με εἰς συντομίαν· τούτο μόνον περιορίζομαι να είπω εἰς τούς τοιούτους όρθολογιστάς αυτοκαλουμένους, ότι ό όρθός λόγος όφείλει να παραδεχεται και να προτρέπη τούς χριστιανούς όπως, παραδεχόμενοι ούτοι τδ κύρος τών θείων Γραφών, πιστεύωσιν εἰς πάντα τὰ έν αυταῖς εκθεθειμένα, ως υπό τσοούτων άλληλοδιαδόχως, επ' άρετή και παιδεία διαλαμψάντων άνδρών παραδεχθέντα και όχι άβασανίστως, αλλά μεθ' άλλης τής ακριβείας και ερευνης. Τούς τοιούτους άρα παραιτούμαι χαίροντας επί τή έαυτών δοκησιοσφία όμολογών διαρρήδη, ότι εγώ πιστεύω και θαύματα και όνειρα τας Άγίας Γραφαῖς πειθόμενος και μένων έν οἰς εδιδάχθην εξ άπαλῶν ονύχων υπό τών γονέων και διδασκάλων μου. Έπανέρχομαι εἰς τδ προκείμενον, ότι εἰς τās άφηγήσεις μου έχω τήν άφορμήν εξ όνειρου.

Ναί. Τήν εξής υπόθεσιν ουκ είχον ποσῶς κατά νουν έξυπνος ών, άφ' έσπέρας τής πρώτης Ιανουαρίου του Νέου τούτου έτους.

Βαλτάσαρος ό υίός του Ναουχοδονόσσορος βασιλέως τών Βαβυλωνίων και βασιλεύς αυτός του αυτού έθνους, κατά διαδοχήν, υπήρξεν, ως είτις και άλλος, φαντασιόπληκτος· κακῶς έχουσαν παραλαβών τήν βασιλείαν, κάκιστα διεθεσεν αυτήν έν πότοις τδ μάλλον διάγων τόν βίον και τοῖς περι αὐτὸν μεγιστάσι τής εξουσίας αυτού τήν εκτέλεσιν παραιτούμενος. Έν τοιαύτη όντων τών πραγμάτων καταστάσει, ό βασιλεύς οὔτος παρεκάλεσεν εἰς δεῖπνον πολυτελέστατον τούς μεγιστάνας αυτού, τās παλλακάς και παρακοίτους αυτού, έν ώ επινε μετ' εκείνων, τίς οἶδε, τί κατά νουν έχων έν εκείνη τή ώρα· τότε χεῖρ εξέλθοῦσα του τοίχου κατέναντι του οὔτως έχοντος βασιλέως έγγραφεν επί του κοινιάματος τὰ εξής· Μανή, Θεκέλ, Φάρες· άφαντος έπειτα γενομένη. Ό οὖν βασιλεύς έθρουθήθη τότε μεγάλως και μετεπέμφατο εὐθύς τούς γνωστούς αυτῶ μάγους και σοφούς του ίνα λάβη παρ' αυτών τήν έρμηνείαν τών γεγραμμένων· ουδεις όμως τών μάγων και σοφών τήν έρμηνείαν τών γεγραμμένων ήδυνήθη δοῦναι αυτῶ· άλλω δέδοται τών γεγραμμένων ή έρμηνεία· ήν δ' οὔτος, Δανιήλ ό εξ Ιουδαίων καταγόμενος, εἰς τών έν Βαβυλωνίαι αιχμαλώτων, ό παρά τε τοῖς Ιουδαίοις και ήμῖν τοῖς χριστιανοῖς, προφήτης μέγας πιστευόμενος· οὔτος έδοτο τῷ βασιλεῖ τήν έρμηνείαν τών γεγραμμένων, ως εξής· Μανή· έμέτρησεν ό Θεός τήν βασιλείαν Σου και επλήρωσεν αυτήν. Θεκέλ· εστάθη έν ζυγῷ και ευρέθη υστεροῦσα. Φάρες· διήρηται και εδόθη Μήδοις και Πέρσαις. Έγένετο δέ μετὰ ταῦτα φονευθῆναι τόν βασιλέα Βαλτάσαρον και ληφθῆναι τδ κράτος αυτού υπό του Δαρείου του Μήδου και Βασιλέως τών Περσών, (δρα ε. σ. Δανιήλ.)

Και όμως, μόλις ύπνώσας είδον τδ εξής όνειρον·

Ευρέθη έν τή αίθούση τής οικίας του Δ. Βούλγαρη, έν Αθήναις, όστις μετά τινων τών συγγενών και φίλων αυτού, κύκλω τραπέζης καθημένων, επινεν άκρατον άνθοςμίαν, τών αντιπολιτευομένων αυτού τήν πορείαν καταμωκῶμενος και πολλά άλλα φαντασιόπληκτου άνδρός ίδια, μετά σατραπικῆς υπερηφανείας εξηγούμενος προς τόν Β. Νικολόπουλον τόν γαμβρόν του ιδίως άποτεινόμενος· άπέναντι δ' αυτού επί του προς βορράν τοίχου τής αίθούσης είδον και άνέγνωσα, τρεις, κεφαλαίως και ερυθροῖς γράμμασι, λέξεις, τās εξής·

ήγνόνουν τί αι λέξεις αυται εδήλουν και τίνος ενεκεν εκει ενεγράφησαν, επ' ω ήρώτησα παρ' εμοι καθημενον άλλον βαθυπώγωνα, σοβαρόν τδ σχημα έχοντα και καλούμενον «Σοφοκλήν» εάν αυτος εννοη τών γεγραμμένων τήν σημασίαν, οὔτος δε μοι εξηγήθη, ότι αι τρεις αυται λέξεις, τήν άπόφασιν του Θεου περι τής πτώσεως του Βούλγαρη από τής Πρωθυπουργίας δηλοῦσι, και εάν παρέλθωσι τρεις ήμέραι, οὔ μη παρέλθωσι τρεις εβδομάδες, εάν δε παρέλθωσι τρεις εβδομάδες οὔ μη παρέλθωσι τρεις μήνες και ή εκπλήρωσις γίνεται, αλλά σίγα νυν. Πιστεύω οὖν ότι τδ όνειρον τούτο πραγματοποιηθήσεται, οἱ δ' άπιστοῦντες αυτῶ νυν, φημωθήσονται τότε.

1875 Ιανουαρίου 5.

Οἱ διακριτικοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ προνοητικοὶ πρέπει νὰ ἐπαινῶνται.

Τὸν άνωτέρω τίτλον και τόν έπαινον άποπέμμεν εκ καθήκοντος δημοσιογραφικῶς σήμερα εἰς τὰ έντιμα μέλη τών συμπολιτῶν μας εκείνα, άτινα άποτελοῦσι τήν συντεχνίαν τών υ πο δ η μ α τ ο π ο ι ῶ ν, άφορμήν λαβόντες εκ τίνος βιβλιδίου κατά τύχην περιελθόντος εἰς χείρας ήμῶν, και περιέχοντος έν συντόμῳ τās βάσεις τής συστάσεως άδελφότητος, προνοούσης περι πάντων τών άτυχημάτων, τών εξ έντίμων περιστατικῶν συμβαινόντων εἰς τὰ μέλη τής συντεχνίας, περι τής αξιοπρεποῦς κηδεύσεως και του έτησίου αυτών μνημοσύνου δι' άρχιερατικῆς λειτουργίας, και τέλος περι τών όρφανῶν και τών χηρῶν αυτών. Ξνομάσαμεν δ' αυτους διακριτικούς, διότι μολονότι όμολογουμένως είναι μία τάξις ανθρώπων ως επί τδ πολὺ εκ πενήτων συγκειμένη, ουχ ήττον εθεώρησεν αναξιοπρεπές διά τδ σῶμα τής συντεχνίας τών, τδ να κατασκευάζη άρτίδια κατά τās παραμονάς τής εορτῆς τών υποδηματοποιῶν και να διανέμη αυτὰ με τόν συνήθη εξευτελισμόν και τήν άσυγχώρητον έπαιτείαν όπως συναδροῖζή χρήματα δι' ων να πληρώνη τὰ έξοδα τής εορτῆς και τὰ τών μετ' αυτήν ουχι πάντοτε ευάρεστων διασκεδάσεων. Διά τήν διάκρισίν της δε ταύτην επαινούμεν αυτήν, καθόσον γίνεται παράδειγμα και εἰς τās άλλας συντεχνίας ή τούς εορταστάς έτησίων εορτῶν, να μιμηθῶσιν αυτήν και να παύσωσι να γίνωνται ενοχλητικοί εἰς τούς συμπολίτας μας με τὰ άρτίδια των εκείνα και τās άργυρολογίας τās άνοήτους, άφου γινώσκουσιν ότι ή κοινωνία έχει ανάγκην να συνεισφέρωσιν οἱ πολῖται έράνους και ελέη μόνον υπέρ τών φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων και ιδίως υπέρ του Πτωχοκομείου και τής Σχολῆς τών άπόρων παιδων, ουχι δε και διά τούς Ο ν ο υ φ ρ ί ο υ ς και Παχωμίους και Φανουρίους του ενδς και του άλλου, οἵτινες δύνανται μεν να εορτάζωσιν οἶον δήποτε άγιον τιμῶσιν, δέν δύνανται όμως να φορολογῶσι τόν λαόν με άρτίδια αλλά να καταβάλλωσιν εξ ιδίων τὰ προς τήν τελείην έξοδα. Πιστεύομεν δε ότι και αι άλλαι συντεχνίαι, όσαι αισθάνονται, ότι ή διά τών άρτων τούτων άργυρολογία κατήντησε καταχρηστικόν μέσον πορισμοῦ προς δυσάρεστον πολλακίς διασκεδασιν μάλλον παρά προς τιμήν του παρ' αυτών εορταζόμενου Αγίου, πιστεύομεν, λέγομεν, ότι θέλουσι μιμηθῆ τήν αξιέπαινον πράξιν τών υποδηματοποιῶν τής πόλεως μας, ή τδ πολὺ πολὺ αν θα διανεμῶσιν άρτίδια, θα διανεμῶσιν αυτὰ αποκλειστικῶς εκαστοι εἰς τὰ μέλη τής συντεχνίας των, χωρίς να ζητῶσι χρήματα, όπως παύση μεν να γίνεται αντικείμενον κατακρίσεως ή θρησκεία τών πατέρων ήμῶν παρά τών έτεροδόξων, περιορισθῆ δε τδ πραγμα εἰς μόνας τās εορτὰς τών έν τή νήσῳ ναῶν και εξωκκλησίων, αἵτινες έχουσι πράγματι ανάγκην βοήθειας συμπάσης τής πόλεως, και διά τās όποιας κατ' εξαίρεσιν πρέπει να συγχωρηται ή γενική των άρτιδίων διανομή επί συλλογή συνδρομῶν διά τε τήν καθημερινήν συντήρησιν και φτωαφίαν και διά τήν έτησίαν τών Ναῶν εορτήν. Ταῦτα έγγραφαμεν διά να παύση ή κατάχρησις και ό έμπαιγμός τής θρησκείας διά τών άργυρολογιῶν τόν αυτοχειροτονήτων επί γῆς αντιπροσώπων τών άγιων

Φανουρίων και Ονουφρίων. Πιστεύομεν δε ότι και ό Σ. Αρχιεπίσκοπος ήμῶν συμμερίζόμενος καθ' ολοκληρίαν τήν όρθότητα των παρατηρήσεών μας θέλει δημοσία απαγορεύσει τās τοιαύτας άργυρολογίας, και διά τής εκτελεστικῆς εξουσίας θέλει περιορίσει και τιμωρήσει πάσαν παραβάσιν και κατάχρησιν. Έπειδή δε ό λόγος έλαβεν άρχήν εκ του πενιχρού μεν τδ γράμμα μεγαλόφρονος δε τδ νόημα δισελίδου καταστατικῆς συντεχνίας τών υποδηματοποιῶν, καταχωρίζομεν αυτδ ὡδε, όπως οἱ φιλότιμοι τεχνῖται μιμηθῶσιν τούς συναδέλφους των τούτους, οἵτινες έσπευσαν να πραγματοποιήσωσι τήν του Κυρίου εντολήν τήν επιτάττουσαν ανα βασταζόμεν άλλήλων τὰ βάρη όπως ήγηθήσων αυτήν.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ.

Α' Αλλήλων τὰ βάρη βασταζετε.

Η συντεχνία τών Υποδηματοποιῶν ενταύθα είναι όμολογουμένης ή πολυμελεστέρας και ή όποία, μολονότι συμπεριλαμβάνει άτομα όπως οὔν ανεπτυγμένα, έντοςούτω βραίνει όσμήραι εἰς μαρασμόν ήθικῶς τε και υλικῶς· ταῦτα πάντα άποδοτέα εἰς τήν έλλειψιν συνδέσμου όστις όμολογουμένως, όπου και αν υπάρχη, δύναται να θεραπευη τὰ πάσχοντα μάλιστα μέλη τής συντεχνίας μας, οἱα δυστυχῶς και υπάρχουν.

Α'. Συνιστάται ή παρούσα άδελφότης ΣΚΟΠΟΝ έχουσα Β'. Να βοηθη, διά να βοηθῶνται συμφῶνως με τδ ρητόν άλλήλων τὰ βάρη βασταζετε, όπερ και θέλει έχει ή Αδελφότης αυτη ως Σύμβολόντης της.

Γ'. Έκαστος τών συντεχνιῶν μας βουλόμενος να γένη μέλος τής Αδελφότητος πληρώνει ως προκαταρκτικὰ έξοδα λεπτά 45, άπαξ δε έγγραφει, υποχρεούται εἰς εβδομαδιαίαν πληρωμήν ό μεν διευθυντής Έργαστηρίου εἰς λεπτά 45, ό δε εργάτης λεπτά 10.

Δ'. Εκ τών εισπραττομένων χρημάτων θέλει συστηθῆ Κοινόν Ταμείον, τδ όποιον διά τών συνδρομῶν και διά τής καλής διαχειρίσεως αυτών θέλει σχηματίσει κεφάλαια τοιαῦτα, ώστε έν καιρῷ τῶ δέοντι να δυνηθῆ να εκπληρωθῇ τὸν προορισμόν της, ήτοι να παρέχη τās βοήθειάς της, αἵτινες εἰσονται τοιαύτης φύσεως.

Ε'. Να βοηθη τούς δυστυχῆς συναδέλφους.

ΣΤ'. Να θάπητη άξιοπρεπῶς τούς άπόρους συναδέλφους, όταν Θεῖα βουλήσει πληρώσει τδ κοινόν χρέος.

Ζ'. Να έπιβοηθη δι' αναλόγου συνδρομῆς τούς, ό μη γένοιο, παθόντας κατά τήν υγείαν συναδέλφους και άνικάνους να διατραφῶσιν, εξαίρουμένων τών υποπιπτόντων εἰς ασθένειας, αἵτινες φύσιν έχουσιν από πάθη γυναικεία, καθως και τών έν τής μέτης παραβλαπτομένων.

Η'. Έπειδή δε ταῦτα άμέσως ή έν αρχῇ ήδη συνισταμένη Αδελφότης δέν δύναται να εκτελή, διά τούτο αποφασίζεται να μη κάμη έναρξιν τών αγαθοεργιῶν της, ειμή μετά έν έτος, όταν δηλαδή σχηματίσει κεφάλαια.

Θ'. Όστις τών Αδελφῶν μετά τήν έγγραφῆν του πύσει τās συνδρομὰς του επί τρεις μήνας, θέλει διαγραφῆσθαι τῆς Αδελφότητος, και δέν έχει τδ δικαίωμα να αποτύρη και παρακατατεθείσας συνδρομὰς του.

Ι'. Προς τακτικὴν δε λειτουργίαν τής Αδελφότητος και τήν ακριβῆ διατήρησιν και αύξησιν τών Κεφαλαίων της συνιστάται εξαμελής Έπιτροπή δικηκῆς επί τρία ολοκληρῆ έτη, συγκειμένη εκ τών μελῶν τής Αδελφότητος· μεθ' ένθι Πρόεδρος διαχειριστοῦ του ταμείου καθως και τής εισπραξίως τών συνδρομῶν.

Η Έπιτροπή αυτη δύναται να συνεδριάζη όταν και όπου θέλη διά τὰ συμφέροντα τής Αδελφότητος.

ΙΑ'. Εάν τις εκ τών διαγραφέντων Αδελφῶν ένεκα καισεως καταβολῆς τών συνδρομῶν του επανέλθῃ, υποχρεούται να πληρώνη όσα καθυστέρησεν από τής έποχῆς τής διαγραφῆς του.

ΙΒ'. Έπειδή θεωρεῖται βέβαιον, ότι ή Αδελφότης αυτη μετά παρέλευσιν ολίγου χρόνου θέλει σχηματίσει κεφάλαια αξία λόγου, υποχρεούται ή Έπιτροπή να καταθέτη τās συνδρομὰς τής Αδελφότητος καθ' εξαμηνίαν εἰς τήν Εθνικὴν Τράπεζαν επ' όνόματι τής Αδελφότητος και με άνάλογον τόκου μέχρι τής τρίτης Ιουνίου, ότε συν Θεῷ αξιωθῶμεν Πνευματικῆς Συνελεύσεως τής Αδελφότητός μας, όπου θέλει αποφασισθῆ πῶς πρέπει να διαχειρίζονται τὰ κεφάλαια τής Αδελφότητος ασφαλῶς και έπωφελῶς.

ΙΓ'. Κατ' έτος τήν πρώτην Κυριακήν μετά τήν Εορτήν του Αγίου Ανδρέου, εἰς μνήμην του όποίου θέλει τελειῶν δι' έξόδων τής αδελφότητος παρά τής Έπιτροπῆς Αρχιεπισκοπικόν μνημόσυνον, θέλει γίνεσθαι γενική των μελῶν Συνέλευσις, καθ' ήν θέλουν εξελεγχῆσθαι τὰ βιβλία και οἱ λογισμοῖς τής Αδελφότητος και τὰ τής διαχειρίσεως τής Έπιτροπῆς.

ΙΔ'. Όστις εκ τών συναδέλφων ή ξένος προσεφθῇ ποσῶ

τι χρημάτων εις τὴν Ἀδελφότητα, θέλει ἐγγράφουμαι ὡς μενέμενος εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἀδελφότητος.

Β. Ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως αἱ φωνασικαὶ μετὰ τῶν συναδελφῶν ἐν τε ταῖς Συνελεύσεσι καὶ ἀλλοχού ἐπερχόμενοι ἐπὶ συζητήσεως ἀφορώσης ἐν γένει τὰ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος καὶ Ταμίης

ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΙΒΟΥΡΑΚΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΦΑΚΤΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΔΕΣΚΟΣ,

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΥΛΩΡΟΣ.

Καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ σκιαμαχία.

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀτελεύτητος λογομαχία καὶ αἱ κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων καθόσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ ἡμετέρου Δήμου. Ἡ ἐγγνώμη δημοσιογραφία ἅπανα ἐν γένει, πλὴν τῆς συναδέλφου «Ἐρμούπολεως» κατακρίνει τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς μεροληπτικὴν, καὶ τοιαύτην τινὰ τὴν παραδέχεται ἡ κοινὴ τοῦ τόπου γνώμη, καθόσον ἔχει ἐσχηματισμένην πεποιθήσιν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ τε προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Δήμου μας, ὁ ἀξιότιμος κ. Θεοχάρης δὲν ἀφείθη εὐλεύθερος εἰς τὰς σκέψεις του, ἀλλὰ πῶς συνεχύθησαν αὐτῷ αὐτὰ ὑπὸ τῶν σχόντων τὸ θράσος νὰ τὸν πλῆσιάζωσι καὶ τὴν ἀδιακρισίαν νὰ ἀπαιτήσωσι παρ' αὐτοῦ πράγματα καὶ μεταρρυθμίσεις καὶ ἀποφάσεις μὴ συμφώνους πρὸς τὸ ἀληθές τοῦ κοινοῦ συμφέρον τόσον, ὅσον πρὸς τὸ ἴδιον ἢ πρὸς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῶν πάθος. Ἐὰν ἀληθεύη ἐκεῖνο, ὅπερ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, ὅτι κύριός τις ἐκ τῶν συγχρωτιζομένων μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, προσελθὼν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον εἶπεν αὐτῷ τάδε, «Ἐὰν με διαρίξῃς ἱατρὸν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, τὰ πάντα ὑπόσχομαι νὰ ἐπαγορεύω διὰ τοῦ κ. Νομάρχου», τότε θὰ μᾶς συγχωρήσῃ ἡ «Ἐρμούπολις» νὰ τῆ εἰπῶμεν ὅτι οἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Νομάρχου ἔπανοί τῆς ἰδύνατο νὰ διασχεδασθῶσιν ὡς ἄλλαι παμφύλυγες, ἐν πρὸς στιγμὴν ὁ κ. Δήμαρχος συνήκει εἰς τὸν διορισμὸν τούτων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἀπρέπεις τὶ καὶ ἀνάρμοστοι εἰς τὴν θέσιν ἐνὸς Δημάρχου θέλωμεν εἶπῃ, οὐχ ἦτονος ἴαν ἐμπέπον καὶ διδακτικὸν τοῦτο ἰδύνατο νὰ θεωρηθῆ διὰ τὸν ἰδιοτελεῖ ἱατρὸν, ἐὰν διώριζε μὲν αὐτὸν εἰς τὴν εἰρηθεῖν θέσιν, μετὰ δὲ τὴν διάπραξιν τῶν ὧν ὑπέσχετο παρὰ τοῦ κ. Νομάρχη, ἐὰν ἀπέλευεν αὐτὸν τῆς θέσεως, δημοσιεύων ἅμα καὶ τὸν λόγον τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεώς του, ὅπως μὴ δύνωνται μήτε οὗτος πλέον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ κοινόν, μήτε ἡ «Ἐρμούπολις» νὰ ὑπερεπαίνῃ καὶ ἐξαιρεῖ νομαρχικὰς ἀποφάσεις, περὶ ὧν προεγράψαμεν ὅτι ὁμοίους πρὸς ἀπειλὰς τροποῦ δὴ στραπον νῆπιον λικνιζούσης. Αἱ φῆμαι αὐταί, ἅς καὶ ἐν τῇ συναδέλφῳ «Ἐξηγήσει» ἀνεγνώμεν ἀινιγματώδεις τῆ φράσει ἐπιθετιμώμενας, εἶναι ἐκεῖναι αἰτινες ἀφίησαν οὐχὶ τὸ πολὺ, ὡς τινες θέλουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπεργύνωσαν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν κ. Νομάρχην τοῦ γούτρου, ὑπὲρ κατ' ἀρχὰς φέρων ἐπέδειξαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Νομῷ, ὅτι δηλ. πᾶν τὸ παρ' αὐτοῦ πρᾶττόμενον, πρᾶττεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ μόνου, ὑπὸ τῶν ἐμπνεύσεων καὶ ἐντυπώσεων τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ὑπερβολῆς ἐμφορουμένου. Ἀφ' ἧς ὅμως, ἔστω καὶ ψευδῆς, ὁ πανίσχυρος ἱατρὸς ἀνεμίχθη, ἢ ἔκαμε νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἀνεμίχθη εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ καὶ ἰδίως εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ καὶ Δημοτικὰ πράγματα τοῦ ἡμετέρου Δήμου, διαβεβαίωμεν τὸν κ. Θεοχάρην καὶ τὸν Συντάκτην τῆς «Ἐρμούπολεως», ὅτι καὶ ἐὰν αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ εἶναι ἀποφάσεις τοῦ σοφοτέρου Οἰκονομολόγου τῆς Ἑυρώπης καὶ τοῦ εὐκρινεστέρου καὶ ἐντιμωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους, τὸ κοινόν τῆς πόλεώς μας διὰ θεωρῆ ταῦτας ὀλεθρίας διὰ τὸν τόπον καὶ συνάμα καταστρεπτικάς, καθὸ περιεχούσας ἐν ἐαυταῖς τὸ ἄγος καὶ τὸ μῶλον μαῖα διανοίας ἀνδρὸς, ὃν ὁ τόπος ἀπεχθάνεται καὶ μισεῖ μέχρι παραφορᾶς, καὶ διὰ τὸν ὅποιον καὶ αὐτῆ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βούλγαρη, ἢ δούσα αὐτῷ, ὡς ὁ ἴδιος λέγει, ἀπόλυτον ἀδειαν τοῦ λυεῖν καὶ δεσμεῖν ἐν ταῖς Κυκλάδι, πρὸ πολλοῦ μὲν ἀπέβαλε πολλοὺς εὐκρινεῖς καὶ τίμιους Ἐπαρχιακοὺς τῆς φίλους, ὅπου οὗτος ἀνεμίχθη εἰς τὰ πράγματα τῶν, ἧδη δὲ παντελῶς ἀπερμύθη καὶ τῶν ὀλίγων ἐπιλυπομένων. Ἄς κούρη λοιπὸν ἡ περὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἡμετέρου Δήμου συζήτησι, καὶ ἅς ἦναι βέβαιαι οἱ νομιζόντες ὅτι κερδαίνει διὰ τούτων ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ, ὅτι αὐτῆ μὲν ἠθικῶς ὁσημέραι ἐκπίπτει διὰ τὸν ἀφάρτερον ἐγωισμόν τοῦ ἱατροῦ, τοῦ δημοσιεύοντος ὅτι ἀπὸ βίρας ἔλπει τὸν ἀρχηγόν τῆς διοικήσεως, ἢ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ προϊστάμενος αὐτῆς κ. Βασιλειάδης, ὁ ἅλλοτε ἰσχυρὸς ἔχων ἀντιπάλους, ὁσημέραι ἐνισχύεται καὶ κἀνάστατι συμπαθείας καὶ ἀγάπης ἀξίος, ὅσῳ ἐκαστος μανθάνει ὅτι πέζειται ὑπὸ τῆς διοικήσεως, διότι εἰς πρῶτον ἄνθρωπος καὶ ἱατρὸς πρᾶστυχότερος, μηδὲν κοινὸν πρὸς ἡμᾶς ἔχων, καταφέρεται κατ' αὐτοῦ. Ἴδου ποῦ ὠθεῖται πολὺ ἐκ τῶν πείσματα, ἡ ἰσχυρὴ καὶ ἡ ἀκαμῶς ἐν πᾶσιν ἐπέμβασις ἐκεῖνων, αἰτινες ἐπρὸς ἐν τῷ τόπῳ μας νὰ περιορίζονται εἰς τὸ ἱατρικὸν τῶν ἐπάγγελμα, τὴν δὲ δύνανσιν

τῶν νὰ ἐπιδεικνύσων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν, ἐνθα οἱ φίλοι τῶν ἀγανακτοῦσι διότι δὲν στρέφονται νὰ τοὺς ἴδωσιν, ὅπως ἀρτι ἡ συναδέλφου τοῦ «Ἐργου» ἐδημοσίευσεν περὶ αὐτῶν.

Ἡ προσεχὴς συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας.

Ἄλλοτε ἐν ἄλλῃ σπουδαίᾳ καὶ παρατεταμένῃ πραγματείᾳ τὰ κατὰ τὴν ἑταιρίαν ταύτην ἐξωνυχίσαντες, πολλὰς μὲν καθ' ἡμῶν προσκαλέσαμεν μέμφεις μυριάς δ' ἐδῶκαμεν νύξεις καὶ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας, τοὺς τὴν ἑταιρίαν ταύτην διὰ τῶν ἑαυτῶν κεφαλαίων συστήσαντας, ὅπως προνοήσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς διοικήσεώς της, ἐν ἣ ἡλίω φαινόταρον ἀπεδείξαμεν τότε ὅτι συνεκεντρώτο τὸ πᾶν, καὶ ἐξ ἧς τὸ πλημμελές εἰπομεν ὅτι ἐπῆγαγε καὶ πηγάξει. Παρατηρήσαντες ὅμως ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν ἦν φωνὴ ἐν ἐρήμῳ βοῆσεως ἐφημερίδος, ἐπαύσαμεν πάσης περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως, ἀφέντες ἵνα αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, προνοήσωσι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, παράσχωσι μὲν πᾶσαν δικαίαν συνδρομὴν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ, ἥτις ὁμολογουμένως ὠφελεῖ τὸν τόπον, ἀπαιτήσωσι δὲ συνάμα καὶ τροποποιήσωσι τῆς Διοικήσεως τοιαύτην, ἥτις νὰ ἀρῇ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν πρόσκομμα τείνον εἰς τὴν ὀπισθοδρόμησιν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐπιχειρήσεως. Παρήλθον ἔκτοτε τέσσαρα ἔτη, καὶ ὅτι ἡμεῖς προσεδόκωμεν ὅτι ἐμελλε νὰ πράξῃ τὸ Δημόσιον, αὐτὸ τοῦτο προσεδόκωσαν καὶ οἱ ἰδιῶται ἐκ τῶν κ. μετόχων. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο παντάπασιν ἀδιαφορεῖ, ἅπαντες ἧδη ἐπέσθησαν ὅτι δὲν πταίει μόνον ἡ διοίκησις, ἐν τὰ τῆς ἑταιρίας ταύτης βινοῦσι καὶ διοικῶσιν κακῶς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Δημόσιον. Τινὲς δὲ τούτων καὶ περαιτέρω χωροῦντες ἰσχυρίζονται, ὅτι Διοίξεις καὶ Κυβερνήσεις ἐν συμποίᾳ διατελοῦσιν καὶ ὁμοφροσύνῃ, κατ' ἀδήλον τινα ἡμῖν τρόπον καὶ λόγον, ἀρέσκονται εἰς τὴν ἐκρυβὸν ταύτην κατάστασιν. Ἄλλως, ἐν δηλ. ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου καὶ αὐτῶν τῶν ἰδιωτῶν, πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἧς δηλονότι παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ συμβούλου ὁ κ. Π. Ράλλης, ἤθελεν ἐπιμείνει νὰ ἐκλεχθῆ ὁ ἀντικαταστήσων αὐτὸν, καὶ ἤθελεν ἐπίσης ἀπαιτήσῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας οὕτως, ὥστε ὁ ἄπαξ διατελέσας σύμβουλος νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκλεχθῆ καὶ αὐθις παρὰ μετὰ τετραετίαν, ἵνα ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐναλλάσσόμενα τὰ πρόσωπα τῆς διοικήσεως ἀποδείξωσι δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι οἱ προκάτοχοι κακῶς διώκουν, ἢ ὅτι καλῶς μὲν καὶ ἐκεῖνοι διώκουν, τὰ πράγματα δ' αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τῆς ἑταιρίας ἀνεπίδεδκτὰ εἶσι βελτιώσεως. Τὰ ὀλίγα ταῦτα χαράττοιεν νῦν οὐχὶ προκαλοῦντες ἐρίδας καὶ νεῖαν περὶ τὸ ἔθνικόν τοῦτο ἔργον πάλιν, καθόσον εἰς οὐδὲν αὐτῆ μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ, ἀλλ' ὅπως πισθῶσιν οἱ κ. Μέτοχοι, ὅτι δύνανται ἀκόμη νὰ πράξωσι τι καὶ διασωσῶσι τὰ ναυάγια τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἐὰν αὐτοὶ μόνον ἐπιμείνωσιν ἵνα τροποποιηθῆ ἡ διοίκησις καὶ ἐξοβελισθῶσιν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ αἱ πλημμελείαι, αἱ ὑπὸ τῶν περιστάσεων πολέμοι εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας ἀποδειχθεῖσαι. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐγράψαμεν, ὅπως πεισθῶσιν οἱ κ. Μέτοχοι ὅτι τὸ Δημόσιον, παρ' οὗ ἐλπίζουσι τὴν διόρθωσιν ταύτην, οὐδαμῶς φροντίζει, καθόσον Κυβερνήσεις καὶ διοίξεις τῆς ἑταιρίας ξυβεβιβασθῶσαν, ὡς ὑπὸ πολλῶν λέγεται, ἰδία, νὰ διοικῆται ἡ ἑταιρία ὡς δίκαιε, μέγιστος οὗ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἀποσυρθέσεως αὐτῆς. Ἄς πράξῃ ἡδὴ ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ αὐταπάρασις ἐκάστου τῶν κ. Μετόχων ὅτι ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν ὑπαγορεύει αὐτοῖς τὸ συμφέρον καὶ τὸ δίκαιον, ἢ δὲ Κυβερνήσις ἀς σπεύσῃ ὡς καὶ ἡ διοίκησις νὰ ἀποτρίψωσι τὴν ἐκατέρωθεν ἀποδιδόμενην μομφήν, μόναι προτείνωσιν τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ μόναι ὑποστηρίξωσιν ἐν τῇ προσεχῇ συνελύσει τὴν πρότασιν, τοῦ μὴ εἶναι τὸ δικαίωμα διοικεῖν τὰ τῆς ἑταιρίας τὰ αὐτὰ μέλη καὶ δι' ἄλλο ἔτος, ἐὰν μὴ παρέλθῃ τριετές ἢ τετραετές ἀπὸ τῆς προτέρας διοικήσεώς τῶν διάστημα, τούτῳ ὅπερ πᾶν ἀξιεπαινεῖς ἐπράξεν ἡδὴ ὁ κ. Π. Ράλλης, οἰκοθεν παραιτηθείς.

Ἡ συναδέλφου τοῦ «Αἰῶνος», σχολιάζουσα τὰ κατὰ τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ συμβιβαστικὴν αὐτοῦ συμπεριφορὰν πρὸς τὸν ἀρχηγόν τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, τὸν Στρατηγὸν Γαριβάλδην, γράφει τὰ ἐπόμενα.

Τινὲς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐφημερίδων, αἱ αὐλικαὶ πρὸ πάντων καὶ ἄλλαι ἐξῶθεν, ἀντιφιλοτιμούμεναι ἐπὶ συντηρικῶς φρονήμασι, ἐξήραν τοῦ Γαριβάλδου τὴν ἐσχάτην πολιτείαν. Ὡς γνωστὸν ὁ ἔθνικὸς στρατιγὸς οὗτος τῆς Ἱταλίας καίτοι καθαρὸς δημοκρατικὸς, εἰς Ῥώμην μεταβάς, ἐπεσκέφθη τὸν Βασιλέα τῆς Ἱταλίας, εὐκρινῶς μετ' αὐτοῦ ὀμίλησε, καὶ μετέρχεται τρόπος, ἴαν μετρίους, συνιστῶν τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην, πᾶσαν δὲ τὴν ἐπιβρόχην τοῦ ἀπεριόριστου εἰς τὴν κατόρθωσιν τοῦ κολασσαίου ἔργου τῆς διαδιάρου πρὸς τὸν Τίβεριν ἐνώσεως τῆς Ῥώμης μετὰ τῆς θαλάσσης, ἵνα οὕτως καὶ ἡ Ῥώμη ἀποκτήσῃ ἡμῖνα. Ἰδοὺ ἐπιφανοῦσι, πῶς προσφέρονται οἱ ἀληθεῖς πατριῶται!

Ἄν ἐπεμβήναιμ ἐῖς τὴν πολιτείαν ἐνδοξοῦ ἀνδρὸς, οὗ οἰονδήποτε βῆμα δὲν δύναται νὰ παρεξηγηθῆ. Τόσας προσήνεγκεν ὁ Γαριβάλδης ὑπηρεσίας εἰς τὴν δημοκρατικὴν ιδέα, καὶ τόσα ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ἱταλίας ὑπέστη, ὥστε αὐδαί δύναται νὰ ὑποπεύσῃ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις διαστήμασιν αὐτοῦ, ἀρνησθῆ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, αἰτινες ὑπῆρξαν ἡ οὐσία τοῦ ὄλου βίου αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲν ὑπομνησκόμεν, ὅτι ἡ δημοκρατικὴ ιδέα, εἰς στάδιον ἄλλο περιελθούσα ἤδη, ἀπὸ ἀνυπομένους καταστάσας τὸ νόμιμον καθεστὼς, ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀπόλυτον ἔχει χρεῖαν τῆς εὐρύνης, τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας· δι' αὐτῶν θὰ κραταιωθῆ ἐτι μᾶλλον, δι' αὐτῶν γενήσεται καὶ γραπτὸν δίκαιον, θετικὸς Νόμος, ὡς ἦδη ὡς ἀγαπᾶς ὑφίσταται, πᾶσα δὲ βίαια κινήσις προώρισται νὰ τὴν ζημιώσῃ. Ὁ Γαριβάλδης, ἐνοῶν καὶ γινώσκων πάντα ταῦτα, δὲν ἐδύνάτο νὰ πράξῃ ἄλλως ἢ νὰ προσέξῃ ἐπιμόνως, μὴ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καταστῆ ἢ σημαία διαταράξεων καὶ βιαιῶν κρίσεων. Ἡ Ἱταλία δὲν εἶναι μεγάλη, δὲν εἶναι ἡνωμένη, πρωτεύουσάν δὲν ἔχει τὴν Ῥώμην; Πρὸς τί νὰ ἐκδουλώσῃ τὰ πράγματα, νὰ μὴ ἀρεθῆ εἰς αὐτὰ ἡ φυσικὴ ἀνάπτυξις τῶν; Τὸν θρίαμβον τῶν δημοκρατικῶν ιδεῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ τί ἐζησάλασε καὶ τί ἐπαγύωσε ἄλλο ἢ ἡ φρόνησις καὶ ἡ εἰρηρικὴ πολιτεία τῶν Δημοκρατικῶν; Παραλείποντες πάντα ταῦτα, ὡς κοινοτάτα καὶ πασιγνώστα, καὶ ἐξηγοῦντα ἐπαρκῶς τοῦ ἐν Ἑυρώπῃ δημοκρατικοῦ κόμματος τὴν νέαν τακτικὴν, ἐρωτῶμεν τοὺς ἐξαιρόντας τὴν πολιτείαν τοῦ Γαριβάλδου, καὶ τόσῳ ἐκθύμως συστήσαντας αὐτὴν καὶ τοῖς ἐν Ἑλλάδι, πῶς ἐλησάμονεσαν νὰ γράψωσι καὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας τοὺς ἐπαίνους, ὧν κατέστη ἄξιος, ἐν ταῖς τελευταίαις περιπετείαις, καὶ ἰδίως διὰ τῆς πρὸς τὸν Γαριβάλδην περιποιήσεώς του; Ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐγίνωσκε τὰς ιδέας τοῦ Γαριβάλδου, τὰ σφοδρὰ μέχρη πρὸ δύο ἡμερῶν κηρύγματα αὐτοῦ κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἧς τὰ μέλη ἐχαρκτηρίζε δι' ἐπιθέτων ἐξουβριστικωτάτων, τὴν ἀρνησίαν τοῦ ὅπως δεχθῆ τὴν ψηφισθεῖσαν κατὰ πρότασιν τῆς Κυβερνήσεώς του σύνταξιν, τὴν ἀπροκάλυπτον δυσμένειαν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ βασιλικῆς πολιτεύματος· δὲν ἠγνόη δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ συμποσίῳ τῶν Ἐργατῶν τῆς Ῥώμης ὁμιλίαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐβεβαίωσεν, ὅτι εἶναι ἔσας καὶ πάντοτε ὁ αὐτὸς ἀνὴρ τοῦ 1849, τὰ αὐτὰ φρονῶν καὶ νῦν, οἳα καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην. Ἄλλ' ὅμως ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ οὐ μόνον δὲν ἀπῆξίωσε νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἀρχηγόν ἀνεγνωρισμένου καὶ ζῶντος δημοκρατικοῦ κόμματος, πολυπρόσωπον ἔχοντος ἀντιπροσωπεῖαν ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῇ, οὐ μόνον δὲν ἐβλαφήμησεν ἀτόπως καὶ αὐθαδῶς, ὅπως χαρακτηρήσῃ τὴν ἐν Ῥώμῃ ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὡς Βουλευτοῦ, καίτοι αὐτῇ ἦν διαμαρτύρησις ἀναμφισβήτητος κατὰ τῆς βασιλικῆς Ἀρχῆς, ὡς ὕβριν, οὐ μόνον ἐφρόντισεν νὰ μὴ ἐκστομίσῃ λόγους, καταβιβάζοντας αὐτὸν, νὰ εἴπῃ δηλαδὴ, ὅτι θεωρεῖ προσωπικόν τοῦ ζήτημα τὴν ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἐκδιώξιν ἢ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦτο ἢ ἐκεῖνον, διότι τοὺς θεωρεῖ προσβαλόντας αὐτὸν προσωπικῶς, ἀλλ' ἐσπευσε καὶ νὰ περιποιηθῆ ἰδιαζόντως τὸν προσβαλόντα αὐτὸν, καὶ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἶναι τίμιος συνταγματικὸς Βασιλεὺς, σεβόμενος τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν. Νοήμων Βασιλεὺς, μὴ φυσιοκόμος ἐπὶ ἰδανικῇ δυνάμει, ἐν τοῖς τάφοις τῶν ἀρχαίων Βασιλέων εἰς κόνιν καὶ σποδὸν κειμένην σήμερον, μὴ ποιούμενος ἀφαιρέσειν τῶν γεραρομένων ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ἀνθρωπότητος ιδεῶν, οὔτε τυφλωτῶν πρὸ τῶν σημείων τῶν καιρῶν ὅπως παραδοθῆ εἰς κόψον πεποίθησιν, διείδεν ὁ Βίκτωρ, ὅτι, τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τόσῳ μᾶλλον θὰ καταστήσῃ ἑδραιοτέραν, ὅσῳ ἀποδείξῃ σεβασμὸν μεζονα εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Ἱταλῶν, ὅσῳ βεβαιότερον τιμῆσῃ τὸ δημόσιον πνεῦμα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἄλλως τε ἡ πᾶσα διαγωγὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας δὲν ἀποπλίζει καὶ αὐτὸν τὸν πεισματδέστατον τῶν ἀντιβασιλικῶν; Πρὸς τί νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀνατροπὴ τῆς θρόνου, οὐ ὑπὸ τῆν τιμίαν σκιάν καὶ τὴν εὐκρινῆ παρρησίαν, ἡ δημοκρατικὴ ιδέα ἀναπτύσσεται ἀκαλώτως, δὲν χαρακτηρίζεται, ὡς ἐγκλημα, ἀλλὰ τιμᾶται καὶ σεβαστῆ εἶναι; Δημοκρατικαὶ ἐφημερίδες ἐν Ἱταλίᾳ δημοσιεύονται πανμυθητῶς, ἐκεῖ δὲ συζητοῦνται τὰ πολιτικὰ ζήτηματα, ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ λεπτομερῶς, οὔτε ὕβρις δὲ οὔτε ἐγκλημα θεωρεῖται καὶ κηρύσσεται ἡ ὑποστήριξις τῆς δημοκρατικῆς ιδέας. Οἱ παρ' ἡμῖν αὐλόδοιοι καὶ τὸν φιλοβασιλικὸν ὑποκρινόμενοι, καὶ οἱ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος ἀπομιμηταὶ αὐτῶν, ἐπαίνους πρὸς τὸν Γαριβάλδην ἀπευθύνοντες, ἢ μᾶλλον δάκρυα χαρᾶς κροκοδείλιου χέοντες, ὠφείλου οὕτω νὰ μὴ λησμονήσωσιν ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἐν ταῖς ναυθεσίαις τῶν τῶν βασιλέα Βίκτωρα, ὅστις διὰ τῆς πολιτείας του, διὰ τοῦ πρακτικοῦ νοός του, διὰ τῆς ἀνωτέρας διανοίας του, μὴ τυφλούμενος ὑπὸ ψευδοῦς πεποιθήσεως, καὶ μὴ ἀποδίδων ἐγκληματικὴν διάθεσιν, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἐνάσκησις ἱεροῦ δικαίου καὶ κατόρθωσεν ν' ἀποπλίζῃ τοὺς φαινομένους ἀντιθέτους τοῦ θρόνου, καὶ νὰ μεταβάλλῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀπειλούντων, εἰς στηρίζοντας καὶ κραταιοῦντας αὐτὸν. Τοῦ Γαριβάλδου καὶ σύμπαντος τοῦ ἐν Ἱταλίᾳ δημοκρατικοῦ κόμματος τῆς πολιτείας γεννήτωρ καὶ καθηγητῆς εἶναι αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας, διὰ τὸν τρόπον του καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς του.

Τίνας ἔνεκα οἱ ἐν Ἀθήναις ὑποκρινόμενοι τὸν φιλοβασιλικὸν οὐδὲ λέξιν μίαν εἶπον ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας, ἐνῶ εἶναι ἄξιός πάντως πανηγυρισμοῦ, ἀπέδωκαν δὲ πᾶσαν τὴν τιμὴν τῶν τελευταίων διαδημάτων τοῦ Γαριβάλδου εἰς αὐτὸν μόνον, ὑπεισαγγόντες τὴν ἀνάπτυξιν φιλομοναρχικῶν

μισθημάτων και ιδεών εν τῷ γηραιῷ στρατηγῷ τῆς Δημοκρατίας, παρ' οὐδενὶ εἶναι μυστήριον. Ἀλλὰ πιστεύουσιν οἱ Καλλικλείς οὗτοι, ὅτι κατώρθωσαν ν' ἀποσπάσωσι τὴν διάνοιαν τοῦ τόπου ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐξηγήσεως τοῦ φαινομένου; Νηπίων πίστις!

Ἐκ τῆς Πρωτεύουστος οὐδὲν καινὸν ἔχομεν νὰ ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τοῦ ἀτμοσφαιρίου ἐπὶ μίαν ἡμέραν καθυστερήσαντος, οὐχ ἤττον εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ κλινοῦσα τὸν πῖθον τῆς καθ' ἃ ὁ ἄσπερος γράφει ὡς μὴ συναντηθεῖσα οὔτε αὐτὴ οὔτε ἐκεῖνος μετὰ τοῦ κατεργουμένου Σισυφείου λίθου. Ὅταν δὲ συναντηθεῖσι, τότε θὰ ἴδωμεν τί θ' ἀπογείνη ὁ Ὑπουργικὸς οὗτος πῖθος.

— Αἱ ἀπόκρεμα τῆς τυροφάγου καὶ ἰδίως ἡ Κυριακὴ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν κοινοῦλων διήλθον ἀνευ πολλοῦ μασκιαρώδους πατάγου καὶ πάσης ἄλλης διασκεδάσεως διὰ τὴν κατασχούσαν ἡμᾶς κακοκαιρίαν καὶ τὰ δριμύτη γέγρα, ἀπὸ τῆς χθρῆς ὅμως ἔχομεν ὠραῖον καιρὸν.

— Μετὰ χαρᾶς μανθάνομεν ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπεράσισε νὰ συνεισφέρει ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν ὅπως ἐνδύσῃ καὶ ὑποδήσῃ τοὺς παῖδας, καὶ οὕτω διὰ ἐνδυμασίαις ὁμοιομορφῆς νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὰς Ἐθνικὰς καὶ δημοτελεῖς τελετὰς καὶ ἰδίως εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα. Ἡ ἀξίειται αὐτὴ πρόθεσις τοῦ κ. Δημάρχου πιστεύομεν ὅτι θέλει γείνη ἀποδεκτὴ καὶ παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πὸ ὁποῖον σύμφωνα μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Δήμου, δὲν θὰ ἀνεχθῆ βεβαίως νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὰς δημοσίας συνελεύσεις γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδητοι παῖδες, ἀνήκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὰ ἄπορα μὲλη τοῦ ἡμετέρου Δήμου.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μέλλει κατὰ τὰ προκεκηρυγμένα νὰ συνέλθῃ αἷθις ἡ συνέλευσις τῶν κ. Μετόχων τῆς Ἐννερευτικῆς Τραπεζῆς ἢ α Πανδώρα. Πιστεύομεν ὅτι διελθόντος τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν ταῖς προηγουμέναις δύο συνεδριάσεσι, θὰ προβῶσι τὰ μέλη ἐν συμπονοῖα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διατασσομένων, πρὸς εὐδωσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἰδρύματος τούτου. Τόπος πρὸς συνεδρίασιν ἐγράψαμεν ὅτι ὠρίσθη τὸ Γυμνάσιον, καὶ παρακαλοῦμεν τὸν κ. Γυμνασιάρχην νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν μίαν τῶν αἰθουσῶν τῶν παραδόμενων τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, τὴν εὐρυχωροτέραν.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ῥώμης ἐδημοσίευσαν τὴν ἐπομένην ἀγγελίαν. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπένευε τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ Βισκόντη Βενόστα τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος. Διὰ τῆς ἀπονομῆς ταύτης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καθωμολόγησε τὴν φιλικὴν καὶ τελεσφόρον συνδρομὴν, ἣν ὁ ὑπουργὸς Βισκόντη Βενόστας ἐχορήγησεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἑτεροδικίας ἐν Αἰγύπτῳ, Πραγματικῶς ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις παρέσχε χεῖρα ἀρωγῶν εἰς τὰ διὰ τῆς ἀπρονουσίας καὶ τῆς ἀνικανότητος τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς διακυβευθέντα συμφέροντα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων. Εἶναι ἀγαθὸς οἰωνὸς ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ἔτυχον ἐν Αἰγύπτῳ τῆς προστασίας τῆς Ἰταλίας καὶ ὅτι διὰ τῆς φρονίμου συνεργίας τοῦ αὐτόθι διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ἰταλίας δὲν παρηγωνισθῆ ὄλος διόλου ἡ Ἑλλάς.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Πετροπόλεως ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ὀρθόδοξον θρησκείμα ἐπιστρεφόντων καθολικῶν τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λιθουανίας, ἡσμέραι αὐξάνει. Χιλιάδες Οὐνιτῶν προσέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν. Ἐν μόνῳ τῷ κυβερνεῖν τοῦ Δουβλίνου 125 κοινότητες ἀπεσκίρτησαν ἀπὸ τοῦ Πάπα. Αἱ Ῥωσικαὶ ἐφημερίδες προλέγουσιν ὅτι τὸ αὐθόρμητον τοῦτο θρησκευτικὸν κίνημα καταστρέφει ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ παπισμοῦ ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις, ἐπὶ καλῷ τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἀποδεχεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς μυριάδας πρώην Οὐνιτῶν.

— Περὶ τῆς μαυροβουνοῦ ἐρίδος ὁ βιενναῖος «Τύπος» λέγει τάδε. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ποδηγορίτσας φαίνεται μὲν ὅτι κατεκοιμίσθη διὰ τῶν φαρμάκων τῆς διπλωματίας, ἀλλὰ δὲν ἤρθη παντάπασιν ἐκ τοῦ μέσου. Κατὰ τὴν οὐγγρικὴν ἐφημερίδα «Κοϊζερδέκ» ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἐμήνυσε διὰ τῶν ἐν Καττάρω καὶ Σκόδρα προξένων εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι ἡ διαφορά δὲν διελύθη εἰσέτι, μένει δὲ πάντοτε ἐκκρεμῆς. Εὐτυχῶς ὁ βαρὺς χειμὼν καὶ ἡ καταπίπτουσα ἀδιαλείπτως χιῶν ἀναστῆλλει πᾶσαν φιλοπόλεμον ὁρμὴν τῶν ὀρειῶν. Ὁ Ῥώσος πρεσβευτὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποταθεὶς οὐχὶ πρὸς τὸν μέγαν βεζύρη, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Σαφέτ πασᾶν, ἐξέφρασθη αὐστηρῶς κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀφῆκαν τοὺς κρατουμένους ὑποδικούς καὶ ἐνόχους νὰ δραπετεῦσῃ.

— Τὸ νέον ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας εἰσέτι δὲν συνεκροτήθη. Ὁ Κ. Βυφὲ, πρὸς δὲν ἀνέθετο ὁ Μακμαὼν τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ, ἀπαντᾷ, ὡς βεβαίως, πολλὰς δυσχερεῖας, ἃς προσεπαυξάνει ἡ παράδοξις καὶ ἡμιστὰ συνταγματικὴ ἀξίω-

σις αὐτοῦ τοῦ Μακμαὼν, νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον καὶ τινες ἐκ τῶν προεξαρχόντων ἀνδρῶν τῆς μειοψηφίας. Λέγεται ὅτι ὁ Βυφὲ ἐξητήσατο τὴν συνδρομὴν τοῦ Βρολί καὶ τοῦ Δυφῶρ, οἵτινες ἀπεδέξαντο τὰ προσενηχθέντα αὐτοῖς χαρτοφυλάκια. Ἡ περὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου ὑπουργείου βραδύτης μαρτυρεῖ κατὰ τὰ ἄλλα τὴν σχετικὴν ἀσθένειαν τῶν κομμάτων, ἥτις διατρανοῦται ἐν πάσῃ τῆς Συνελεύσεως συζητήσει. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ Βυφὲ μετὰ πολλοῦ τοῦ ὄκνου ἐδέξατο τὴν ἐντολὴν τοῦ Μακμαὼν, δὲν καὶ παρεκάλεσεν ὕστερον νὰ ἀναθέσῃ πρὸς ἕτερον τὴν συγκρότησιν τοῦ ὑπουργείου.

— Ἡ γερμανοσερβικὴ ἐρις περὶ τῶν προξενικῶν πρωτείων ἐλύθη ἀρτίως κατ' εὐχρῆν, ὁ δὲ γερμανὸς πρόξενος Ῥόξεν ἐπανεβλῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπανελάβε τὰς φιλικὰς σχέσεις του οὐ μόνον πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἡγεμόνος Μίλαν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του, τὸν διπλωματικὸν πράκτορα τῆς Γαλλίας. Εἰς τὴν ἄσιν τῶν διαφορῶν πολὺ συνετέλεσε, κατ' αἴτησιν τῆς ἐν Βελιγραδίῳ κυβερνήσεως, τὸ ἐν Βιέννῃ ἀνακτοβούλιον, πρὸς δὲ ὁ Βίσαμαρ ἐξέφρασεν ἐπισήμως τὰς εὐχαριστίας του.

— Τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Σερβίας καθίστανται ὁσημέραι ἐπισηφελέστερα. Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὸ πρόγραμμά του, συγκείμενον ἐκ 18 ὄρων, ὧν ἀξιοὶ σημεῖωσης εἶναι οἱ ἐξῆς 1) αὐτονομία τῶν δήμων καὶ αὐτοδιοίκησις· 2) πληρεστάτη ἐλευθερία τοῦ τύπου· 3) ἐλευθερία τοῦ συνέργεσθαι· 4) πλήρης ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων· 5) σύστασις ἐπαρχιακῶν ταμείων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν γεωργῶν καὶ τῶν βιομηχανῶν· 6) ἄσιν τοῦ συστήματος τῶν συντεχνιῶν· 7) ἰδρύσις γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν σχολῶν· 8) κατάργησις τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ ἀναμόρφωσις τοῦ συστήματος τῆς ἐθνοφυλακῆς· συνένωσις τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς παιδείσεως· 9) κατάργησις τῆς χωροφυλακῆς. Τὸ πρόγραμμα τῶν συντηρητικῶν δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι· ἡ πάλῃ τῶν δύο κομμάτων προμηνύεται φοβερά, ἀλλ' ἐπὶ τέλους αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας θὰ θριαμβεύσωσι καὶ ἐν τῇ πατριαρχικῇ Σερβίᾳ.

— Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις τῆς 1 Ἑφ. τῆς Κολωνίας· μικρὸν ἐδέησε νὰ συμβῆ νέα ρήξις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἰσπανίας. Ὁ ἡγεμὼν Κάρλος, ἅμα λαβὼν ἰδιόγραφον παρὰ τοῦ Ἀλφόνσου ἐπιστολὴν, ἐβουλεύθη νὰ ἀποστείλῃ ἰδιὸν ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ αὐτῇ τῆς Μαδρίτης· μαθοῦσα τοῦτο ἡ Ὑψ. Πύλη ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσιν τοῦ Κάρλου εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1856 ἐγγυητίας δυνάμεις, ἀπειλήσασα ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοιοῦτου σκοποῦ θὰ ἔχη πολλὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. Αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἀπεδοκίμασαν, ὡς λέγεται, τὴν βουμουνικὴν κυβέρνησιν.

— Ἡ ἑκπτωτο βασιλίσσα τῆς Ἰσπανίας Ἰσαβέλλα, ἀφ' οἴου ἀνέβη ὁ υἱὸς τῆς ἐπὶ τὸν θρόνον, περαινὶ τὰς πρὸς τοῦτον ἐπιστολάς καὶ τὰ τηλεγραφήματα διὰ τῆς στεροτύπου ὑπογραφῆς ἀπὸ τῆς ἐξορίας τὸν βίον κατατρίβουσα μήτηρ σου. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς Βαρκελώνης, τῆς Γρανάδας καὶ ἄλλων ἰσπανικῶν πόλεων, τὰ μὲν ἐκ δουλοφροσύνης, τὰ δὲ κατὰ προτροπὴν τῶν ἀντιδραστικῶν ἀμετριοφρόνων προσεκάλεσαν καὶ ἰκέτευσαν τὴν ἀεζόριστον Ἰσαβέλλαν νὰ καταβῆ καὶ ἐγκαταστῆ ἐν αὐταῖς. Ὁ κίνδυνος τῆς εἰς Ἰσπανίαν καθόδου τῆς δὲν εἶναι μικρὸς, διότι πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Γρανάδας ἐτηλεγράφηκε κατ' αὐτὰς ἀδὲν ἀπεράσει εἰσέτι ἐν τίνι πόλει τῆς προσφυλοῦς ἡμῶν πατριδος θὰ ἐγκαταστῶ. Βεβαίως ὁ Ἀλφόνσος ὀλίγον θὰ χαρῆ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ὅπως ἂν ἔτι εἰς Μαδρίτην ἐπιστρέψασα ἦδῃ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως, κόμηςσα Γυργέντη, ἐνεργεῖ κατὰ καθῆκον ὑπὲρ τῆς μητρὸς αὐτῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς Χίου ὁ «Αρχάγγελος» ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας συνέρχεται ἐν Χίῳ ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου ὥρα 10 π. μ. ἡ Γενικὴ τῶν Μετόχων Συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθῃ αὐτῇ ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς Τραπεζῆς μέχρι τῆς 31 Δεβρίου λήξαντος ἔτους καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κ. κ. Μετόχων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς Συνεδριάσεως νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει, τοὺς τίτλους τῶν ἐν Χίῳ μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ναυτικῇ Τραπεζῇ ὁ Ἀρχάγγελος, δυνάμενων τῶν ἀπόντων Μετόχων νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ἐν Χίῳ τῇ 15/27 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ Διευθυντῆς Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΡΤΟΥ ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΗΣ.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρτοποιεῖον ἡ «Ἡπειρος» ὄπισθεν τοῦ Θεάτρου κείμενον καὶ παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Χαρισιάδου διευθυνόμενον κατασκευάζεται ἄρτος ἄριστος καὶ καθαρὸς παντὸς εἶδους.

- Α'. Ἄρτος ἐκ σεμιδάλεως καλλίστης ποιότητος. Β'. Ὅμοιος πολυτελείας ἐξαιρέτου ποιότητος. Γ'. Φραντζόλες παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους κατὰ Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν μέθοδον.

Τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πρωτεῖον ἐν Σύρῳ.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινοῦ συνεταιρισθεὶς μετὰ δύο ἐν Παρισίοις ἐργαστασίων ἐφωδίασε τὸ ἐμπορικὸν κατάστημά του διὰ διαφορῶν εἰδῶν, ἥτοι καπέλων παντοειδῶν ἀρίστης ποιότητος, ἐπιμανκίων, λαιμοδαϊτῶν, περιλαιμίων (Κολλάρων) καὶ χειροκτιῶν, ἅτινα πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Γεργίου Παναγάκου, κατασκευάζονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα ῥοσολάτα, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ. Καρβῶνη κείμενον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα ῥοσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας Ἀδαμαντοπῶλαι Φρανσουᾶς Πεϋρέτ καὶ Υἱοί, ἐκομίσαντο ἐσχάτως ἐκ Βελγίου ὑέλους (τζάμια) τῶν παραθύρων. Οἱ προσερχόμενοι ὅπως ἀγοράσωσιν τοιοῦτους ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνη λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τῆς μετριωτάτης τιμῆς.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τριανταφυλλάκος ἐσύστησεν εἰς τὸ παραθαλάσιον ἴδιον κατάστημα κηροπωλείου καὶ καπνοπωλείου, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν οἱ προσερχόμενοι καὶ λαμπάδας καλὰς καὶ καπνοὺς διαφόρων ποιοτήτων εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Οἱ ἔχοντες χρεῖαν τῶν εἰδῶν τούτων δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς αὐτὸν καὶ θὰ μένωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

ΑΓΩΓΗ

Γεωργίου Καλαποδοπούλου, κατοίκου ἐνταῦθα, Διευθυντοῦ Ἐργοστασίου.

Κατὰ

Ἰωάννου Θ. Σακτούρη, πλοίαρχου, κατοίκου Ὑδρας, ἦδῃ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαῖου 1870 γραμμητίου εἰς διαταγήν μου ὁ ἐναχόμενος ὑπέσχετο νὰ μοῦ πληρώσῃ εἰκοσάφραγμα 10 μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ἐντόκος πρὸς 10/0 τὸν μῆνα μέχρι ἀποπληρωμῆς, δι' ἀντίτιμον μετρητῶν ἅπερ παρ' ἐμοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἔλαβε, καὶ ἅτινα τῷ ἐχρησίμευσαν δι' ἐμπορικὰς του ὡς πλοίαρχου ἀνάγκας.

Ἐπειδὴ μέχρι σήμερον καθυστερεῖ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους συμποσούμενος εἰς εἰκοσάφραγμα 5.70 0/0 ἐπομένως πρὸς δραχ. διατιμ. ὡς τρέχει τὸ εἰκοσάφραγμα, δραχ. διατιμ. 360.10.

Ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφείλει νὰ μοῦ πληρώσῃ ἐντόκος μέχρις ἀποπληρωμῆς,

Διὰ ταῦτα·

Καλῶν τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσωμαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξαιτούμαι·

Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεσθῆς ἀποφάσεως νὰ μὰς μετρήσῃ δραχ. διατιμ. 360.10.

Β.) Τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ σήμερον μέχρις ἀποπληρωμῆς.

Γ.) Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ ἐπίδοτω νομίμως τὴν παρῶσαν τῷ κυρίῳ Βισαγγελεῖ διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διατελούντα ἀντίδικον, ἐπιμεληθῆτω δὲ καὶ τὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη» δημοσιεύσειν.

Σύρος τῇ 21 Φεβρουαρίου 1875.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.